Pictura trebuie văzută printr-o singură fereastră

On Decembrie 24, 2012

Fiecare pictor trebuie să încerce cel puțin o dată să reprezinte splendoarea naturii pe pânză, așa încât natura să fie o proiecție a stărilor sale lăuntrice.

Pictura trebuie văzută printr-o singură fereastră, așa cum apare în cazul lucrurilor făcute să arate ca cifra 0: dacă vrei să redai o minge rotundă la înălțime, e nevoie s-o faci lunguiață, după aceeași lege, pentru ca stând îndărătul ei în racursi să apară rotundă. Pentru aceasta trebuie să ținem cont de cele dintâi opt părți în care se împarte pictura: întunecime, lumină, trup, chip, culoare, loc, îndepărtare și apropiere. Se pot adăuga acestora încă alte două: mișcarea și neclintirea, pentru că acestea sunt necesare să fie înfățișate în mișcările lucrurilor închipuite în pictură.

Şi, bineînțeles, pictura se împarte în cinci părți. Părțile picturii sunt cinci și anume : suprafața, forma, culoarea, umbra și lumina, apropierea și depărtarea, sau aș mai putea spune: mișcarea și mărirea, care sunt cele două perspective, ca în micșorarea cantității sau micșorarea preciziei lucrurilor privite în depărtare, precum și-a culorilor; iar culoarea este ceea ce se micșorează mai întii, la distanțe egale, și ceea ce dăinuiește mai mult.

Cât despre cele două părți principale în care se împarte pictura, iată-le. Două sunt părțile principale în care se împarte pictura și anume: contururile care înconjoară figurile închipuite și care cer să fie desenate. Cea de a doua este umbra. Iar desenul are un foarte mare merit, pentru că el nu se află numai în căutarea lucrurilor care se văd în natură, dar și a unor nesfârșit de multe altele, pe care nu le face natura. Desenul poruncește sculptorului precum și tuturor artelor manuale, să-și isprăvească cu grijă întruchipările sale și cu toate că numărul lor e nesfârșit, să le arate în desăvârșita lor încheiere.

Întru aceasta vom încheia și noi arătând că desenul nu e numai o știință a omului, ci o divinitate în toată puterea cuvântului, divinitate care izvodește aidoma tot ce a creat netăgăduit Dumnezeu.

Leadership: Poți pune în legătură redarea unui fenomen al naturii cu faptul că acesta a avut anterior valoarea senzațiilor și a stărilor care l-au definit pe om în momentul când își contempla imaginea?

Părerea mea nu este diferită de ceea ce spunea, mai sus, Leonardo Da Vinci. Observatorul unei imagini, precum o pictură abstractă (datorită florilor cu petale ce îmbină albul cu roșul-carmin), poate să vadă numai exteriorul, dar nu și interiorul. Deși, asta este cea mai importantă caracteristică a unei capodopere: cel care privește o pictură trebuie să simtă în primul rând trăirile pictorului, nu să contemple spectacolul naturii (înfățișat printr-un colorit autentic) printr-o permanentă atitudine statică.

Fiecare pictor trebuie să încerce cel puțin o dată să reprezinte splendoarea naturii pe pânză, așa încât natura să fie nu doar o proiecție a stărilor sale lăuntrice, ci și o proiecție a propriei existențe dincolo de timpul și spațiul infinit. Degeaba pictorul are pornirea de a desena forma lucrurilor, în culorile cele mai vii, dacă observatorul nu reușește să pătrundă taina lucrurilor eterne care îl unește cu Dumnezeu.

În opera pictorului, descrierea imaginii naturii trebuie să fie inseparabilă de viața lui. Iar observatorul picturii va constata că nu este suficient să cunoască stările pictorului ca să poată vedea diversitatea naturii în culori. Dacă însă observatorul își îndreaptă atenția asupra

unor stări anterioare ale pictorului, va constata că poate să prevadă în mod sigur desfășurarea fenomenelor naturii, întrucât vă apărea comportarea pictorului reflectată sub forma culorilor agresive sau calme.

Dacă pictura este reușită, observatorul va pune în legătură redarea unui fenomen al naturii cu faptul că acesta a avut anterior valoarea senzațiilor și a stărilor care l-au definit pe artist în momentul când a realizat imaginea. Astfel, dacă observatorul nu este în stare să observe direct partea lăuntrică a pictorului, nu va putea să facă previzibil parcursul existenței lui, mai ales dacă ține seama de valorile anterioare a ceea ce el poate să observe. Posibilitatea este motivată prin existența corespondenței dintre anticipare și realitate.

Pentru a redimensiona leadershipul și a-l integra în spațiul artei, trebuie să argumentezi faptul că însuși liderul este un artist care cucerește lumea cu picturile sale. Un artist care știe să-și valorifice potențialul simbolistic, un artist care și-a făcut un crez din a fi veșnic oglinda naturii.

Pictura trebuie văzută printr-o singură fereastră care să ofere o perspectivă mai amplă asupra lumii lăuntrice a artistului. Această fereastră trebuie să asigure, în același timp, o vizibilitate bună asupra peisajului care însă se poate degrada dacă suportă - prin analogie - consecințele conflictelor interioare cu care se confruntă artistul.

Conflictele interioare apar atunci când o parte din tine vrea să facă creadă un lucru, iar altă parte din tine este total împotriva acelui lucru.

* Notă: Leonardo Da Vinci - *Tratat despre pictură*, Editura Meridiane, 1971.

Source: https://neculaifantanaru.com/pictura-trebuie-vazuta-printr-o-singura-fereastra.html